

Arrest

nr. 82 140 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de stad Bredene, vertegenwoordigd door de Burgemeester.
2. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Spaanse en Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 9 januari 2012 genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die *loco* advocaat K. VAN ZANDWEGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 augustus 2011 dient verzoekster, van Spaanse nationaliteit, een aanvraag van een verklaring van inschrijving in als werkzoekende. Verzoeker, van Marokkaanse nationaliteit, dient op 10 augustus 2011 een aanvraag van een verklaring van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 9 januari 2012 wordt zowel ten aanzien van verzoekster als verzoeker een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen die als volgt zijn gemotiveerd:

De beslissing ten aanzien van verzoekster:

*“In uitvoering van artikel 51, § 2, 52, § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 63ter\ van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voorvreemdeüngen1, die op 2/8/11 werd ingediend door Naam: (...) , Nationaliteit: Spanje ; Geboortedatum: (...) , Geboorteplaats: Barcelona , Identificatienummer in het Rijksregister: (...), Verblijvende te/verklaart te verblijven te (...)
om de volgende reden geweigerd:*

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Ter staving van de aanvraag werden volgende documenten voorgelegd: vdab-inschrijvingsbewijs dd 20/9/11 , CM-inschrijvingsbewijs, en een inschrijvingsbewijs bij een interim bureau dd 21/10/11.

Uit raadpleging van de dimona-databank blijkt dat betrokkene sinds haar aanvraag op 2/8/11 tot op heden slechts één dag heeft gewerkt, nl op 16/12/11. Deze ene dag tewerkstelling dient dus beschouwd te worden als marginale tewerkstelling.

De betrokkene legt onvoldoende bewijzen als werkzoekende voor (art. 50 §2,3° van het KB van 08.10.1981). Zij legt weliswaar een inschrijving bij de VDAB voor, maar verder geen sollicitatiebrieven of andere bewijzen dat zij een inspanning levert om werk te zoeken en geen bewijs dat zij een reële kans maakt op werk

Bijgevolg wordt haar aanvraag geweigerd dmv een bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten.”

De beslissing ten aanzien van verzoeker:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, 51, § 3, derde lid, 52, § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen , die op 10/8/11 werd ingediend door Naam: (...) , Nationaliteit: Marokko ; Geboortedatum: (...), Geboorteplaats: Sidi Kacem , Identificatienummer in het Rijksregister: (...) Verblijvende te/verklaart te verblijven te {...}

om de volgende reden geweigerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

De echtgenote/partner in functie van wie de aanvraag werd ingediend, heeft zelf geen verblijf meer in België Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij haar voegen, zoals bepaald in artikel 40bis, §2, 1° van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers betogen het volgende:

“Aangaande de gegrondheid van het beroep.

Vermits verzoekster de intentie heeft om in België werk te zoeken als werknemer diende zij volgende stukken voor te leggen:

- een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven, en*
- het bewijs van een reële kans om werk te vinden.*

Verzoekster voegde bij haar aanvraag een vdab-inschrijvingsbewijs dd. 20.09.2011.

Tevens bezorgde zij een inschrijvingsbewijs bij een interim bureau dd. 21.10.2011.

Vandaag legt zij volgende bijkomende stukken voor:

- inschrijvingsbewijs Accent Jobs for People dd. 07.11.2011 (stuk 2 verzoekers);*
- Brief Synergie dd.12.12.2011 met bevestiging inschrijving en bevestiging dat bij een inschakeling de eerste drie maanden contracten van bepaalde duur zijn gevolgd door een contract van onbepaalde duur (stuk 3 verzoekers): « Hierbij bevestigen wij dat Mevrouw H. R.C. {...} bij ons is ingeschreven. Op het moment dat wij haar kunnen inschakelen in het kader van dienstencheques zullen de eerste drie*

maanden het contracten van bepaalde duur zijn gevolgd door een contract van onbepaalde duur. Wij zullen het dan ook niet nalaten om haar kandidatuur voor te stellen aan onze nieuwe aanvragen. Op het moment van haar eerste tewerkstelling zullen wij het niet nalaten om u een kopie van haar arbeidsovereenkomst te laten geworden. »

- E-mail Synergie dd. 27.01.2012 met bevestiging dat de inschakeling van verzoekster moeilijk was omdat het wat rustiger was (stuk 5 verzoekers): « Zoals telefonisch besproken is het plannen van C.(...) niet zo evident omdat het iets rustiger is. Ondertussen is ze al aan de slag bij twee families. »

- Arbeidsovereenkomsten van 1-3 februari 2012 (stuk 9 verzoekers).; Tevens heeft verzoekster het nodige gedaan om zich het Nederlands eigen te maken (stuk 6 verzoekers: Doorverwijzing Huis van het Nederlands).

Zo is zij naar het Huis van het Nederlands gegaan en volgt zij er momenteel een cursus Nederlands voor anderstaligen en dit o.m. met oog op een tewerkstelling: « Perspectief: Sociale redzaamheid + Beroep of beroepsopleiding » (stuk 7 verzoekers: Inschrijving Huis van het Nederlands)

Bij de beoordeling van de aanvraag diende de DVZ rekening te houden met de persoonlijke omstandigheden van verzoekster, bv. de behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen en duur van de werkloosheid.

Het hoogst behaalde diploma van verzoekster is het lager secundair Onderwijs (stuk 7 verzoekers: Inschrijving Huis van het Nederlands). Verzoekster is dus niet hoog geschoold.

Een baan als poetsvrouw via dienstencheques is dan ook een voor haar passende betrekking. Evenwel was het op het ogenblik van de aanvraag rustiger in de sector wat door Synergie wordt bevestigd. Het was dus zeer moeilijk om werk te vinden. Het is overigens van algemene bekendheid dat we nu door een economische crisis heen moeten.

Een en ander is dus niet ongeloofwaardig, zeg maar zeer aannemelijk.

Ten andere is het geen evidentie om binnen 3 maanden een vaste betrekking te vinden. De actuele werkloosheidscijfers (langdurig werklozen) bevestigen dit vaststaand gegeven.

Uit een telefonisch gesprek tussen de raadsman van verzoekster en de medewerkster van het interimkantoor in kwestie bleek overigens dat ook de taal een probleem was.

Verzoekster is van Spaanse origine en spreekt momenteel enkel Spaans. Tweede verzoeker daarentegen is ook nog het Frans machtig, zodat het taalprobleem voor hem minder prangend is. Deze taalbarrière was vooral voor oudere klanten een probleem nu deze nog graag met de poetsvrouw een praatje maken wat in casu (nog) niet kan.

Ondertussen is er een grotere vraag en kan verzoekster nu meer en meer te werk gesteld worden.

Het interimkantoor bevestigde dat verzoekster nu voor twee weken al aan de slag kan. Nu verzoekster ook in het aanleren van het Nederlands investeert, mag het beste verhoopt te worden.

Het interimkantoor is alleszins optimistisch omtrent de inschakeling van verzoekster. Ze zien het perfect mogelijk om haar op korte termijn een contract van onbepaalde duur te kunnen geven.

In die zin is er aldus wel degelijk een reële kans om werk te vinden.

Alleszins is het duidelijk dat het gezin wel degelijk werkbereid is nu tweede verzoeker (omwille van de minder acute taalbarrière) gemakkelijker werk weet te vinden (stuk 8: Arbeidsovereenkomsten — Z. {...}) en dit tot grote tevredenheid van diens werkgever (stuk 10 verzoekers: Referentiebrief — Z. {...} + individuele rekening 2011).

Het is dus niet de intentie van het gezin om op de sociale welstand terug te vallen.

In die omstandigheden dient de inschrijving van verzoekster en bij consequentie die van tweede verzoeker bevestigd te worden.

De bestreden beslissingen dienen aldus vernietigd te worden."

2.2. Waar de verwerende partij opwerpt dat het beroep onontvankelijk is omdat er geen geschonden rechtsregel wordt aangeduid, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat verzoekers de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing betwisten, zodat zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekster, van Spaanse nationaliteit, op 2 augustus 2011 een aanvraag van een verklaring van inschrijving als werkzoekende heeft ingediend. Verzoeker, van Marokkaanse nationaliteit, diende op 10 augustus 2011 een aanvraag van een verklaring van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie in, en dit in functie van verzoekster.

Artikel 40, §4, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld”

Artikel 40, § 4, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet voorziet, wat werkzoekenden betreft, in twee cumulatieve voorwaarden. De vreemdeling die meent als werkzoekende een recht uit voormelde wetsbepaling te kunnen putten moet zowel aantonen dat hij “werk zoekt” als dat hij een “reële kans maakt om te worden aangesteld”.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris geoordeeld heeft dat verzoekster niet op overtuigende wijze heeft aangetoond dat zij een reële kans op tewerkstelling maakt.

Verzoekster betwist niet dat zij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing geen werknemer was. De Raad stelt vast dat verzoekster op zich de motieven van de bestreden beslissing niet betwist. Zij erkent dat haar gevraagd werd om bewijzen van een reële kans op tewerkstelling voor te leggen. Bij huidig verzoekschrift voegt verzoekster bijkomende stukken en betoogt dat de dienst vreemdelingenzaken rekening diende te houden met haar persoonlijke omstandigheden zoals behaalde diploma's, beroepsopleidingen en duur van de werkloosheid. Verzoekster stelt laaggeschoold te zijn en dat gelet op de economische crisis, het zeer moeilijk was om werk te vinden. Verzoekster stelt dat ook de taal een probleem is om tewerkgesteld te worden. Ondertussen is er wel weer veel vraag en het interimkantoor is optimistisch over de inschakeling van verzoekster zodat er dus een reële kans op tewerkstelling is.

De in artikel 40, §4, eerste lid van de Vreemdelingenwet opgenomen regelgeving heeft tot doel het bestuur in staat te stellen na te gaan of de burger van de Unie voldoet aan de voorwaarde om als werkzoekende te worden beschouwd. Zoals aangegeven in artikel 50, § 2, 3° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 wordt er hierbij, wat betreft de vraag of de aanvrager een reële kans op tewerkstelling heeft, rekening gehouden met “*de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid*”.

Blijkens het administratief dossier heeft verzoekster slechts één dag gewerkt en legde zij voorts geen sollicitatiebrieven of andere bewijzen voor dat zij een inspanning levert om werk te zoeken noch het bewijs dat zij een reële kans maakt op tewerkstelling. Gelet op het gebrek aan deze stukken, is het geenszins kennelijk onredelijk dat de gemachtigde geoordeeld heeft dat: “*Uit raadpleging van de dimona-databank blijkt dat betrokkene sinds haar aanvraag op 2/8/11 tot op heden slechts één dag heeft gewerkt, nl op 16/12/11. Deze ene dag tewerkstelling dient dus beschouwd te worden als marginale tewerkstelling. De betrokkene legt onvoldoende bewijzen als werkzoekende voor (art. 50 §2,3° van het KB van 08.10.1981). Zij legt weliswaar een inschrijving bij de VDAB voor, maar verder geen sollicitatiebrieven of andere bewijzen dat zij een inspanning levert om werk te zoeken en geen bewijs dat zij een reële kans maakt op werk. Bijgevolg wordt haar aanvraag geweigerd dmv een bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten*”

Verzoekster geeft in haar verzoekschrift diverse redenen waarom zij geen werk heeft gevonden, met name de economische crisis, haar laaggeschooldheid en de taalbarrière, doch kan hiermee geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoekster geen inspanning heeft geleverd om werk te vinden. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij op basis van de bewijsstukken waarover zij beschikte op het moment van de bestreden beslissing, op een kennelijke onredelijke wijze heeft besloten dat verzoekster onvoldoende bewijzen heeft voorgelegd om in aanmerking te komen voor het verblijf als werkzoekende.

Waar verzoekers bij hun verzoekschrift bijkomende stukken voegen om aan te tonen dat verzoekster wel degelijk werk zoekt en een reële kans maakt om tewerkgesteld te worden, wenst de Raad te benadrukken dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten

bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De verwerende partij kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van de stukken die verzoekers nu voorleggen. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken kunnen aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure.

Verzoekers maken met hun betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze de bestreden beslissingen heeft genomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER